

[Knud Kristensen.]

Tilstand, ja, saa kommer man med Tilskud og Understøttelser paa de forskellige Felter, og deraf faar Befolkningen det Indtryk — det bidrager man selv til at udbrede —, at det er de eksporterende Erhverv, der holdes oppe ved Tilskud fra den øvrige Del af Samfundet, hvorimod det netop til at begynde med er Eksporterhvervene, der giver Tilskud til Importen og derigennem kommer til at lide under de forkvaklede Indførselsforhold, der er skabt, som undergraver dem økonomisk, og som man ved Tilskud, billige Laan og Understøttelser giver dem nogen, men meget ringe Erstatning for.

Det er den økonomiske Tilstand, vi lever under, og det er af den, man søger at give Befolkningen den Opfattelse, at det er de eksporterende Erhverv, der tynger paa Samfundet, og de andre, der hjælper, medens det er det modsatte, der i Virkeligheden er Tilfældet under dette økonomiske System. Hele denne Misopfattelse af Situationen, som de styrende har og søger at bibringe, og ogsaa med Held bibringer en stor Del af den danske Befolkning, er det, der er Skyld i, at det er vanskeligt at komme ind paa den rigtige Politik og faa det hele sat paa Plads, saa at der bliver ligelige Vilkaar for de forskellige Erhvervsgrøene at virke under.

En saadan Tilstand er i det lange Løb samfundsøkonomisk og erhvervsøkonomisk fuldkommen ødelæggende, og den bidrager selvfølgelig ogsaa til fuldkommen at forvirre Begreberne i dette Land, hvad hverken Samfundet eller Eksporterhvervene kan være tjent med.

Det er dette, der er Hovedgrunden til Misforholdet. Det, der er Tale om i den stillede Forespørgsel, er kun et Symptom paa selve Sygdommen. Og det, Regeringen og Flertallet nu søger at finde Udvej for, forstaaer jeg, er, som ganske rigtigt udtalt af Forespørgeren, at skjule, hvad det er der finder Sted. Man søger ad forskellige Veje at skjule for Befolkningen, at der her sker en Varefordyrelse, ogsaa ud over den Fordyrelse, som selve Krigen og hvad dermed staaer i Forbindelse naturligt medfører.

Selv om dette er det vigtigste, efter min Mening det afgjort vigtigste, kan det godt siges, at det er urigtigt, at de Folk, som ikke foretager sig nogen nyttig Handling og ikke foretager nogen virkelig Forretning importmæssigt eller produktionsmæssigt set, skal tjene forholdsvist store Beløb ved Handel med disse Bevillinger. Jeg ved ikke, hvordan man kan komme væk fra det. Jeg tror ikke, at det gaar an

at forbyde Omsætning af Valutaattester, men Spørgsmaalet er, om man ikke kunde tillade Omsætning, men uden Fortjeneste. Man vil maaske dertil sige, at saa vil der ikke finde nogen Omsætning Sted. Jeg vil dog tro, at den vilde finde Sted, naar man ordnede Sagen paa den Maade, at hvis de paagældende ikke enten selv udnyttede Attesten eller gav andre Lejlighed til at udnytte den, vilde Importretten ved næste Valutatildeling blive nedsat. Saa vilde de paagældende være interesserede i enten selv at benytte deres Importtilladelse eller at overdrage den til andre uden kontant Betaling. Derfor henstiller jeg til Overvejelse, om en saadan Foranstaltning ikke kunde være nyttig: at bibeholde Omsætteligheden, men samtidig forhindre dette, som i manges Øjne er forargeligt og ogsaa, naar Betalingen gaar op til høje Priser, kan siges at være det, nemlig at man tjener meget uden at udføre noget som helst Arbejde.

Jeg skal ikke yderligere gaa ind paa en Valutadiskussion ved denne Lejlighed. Saadanne Diskussioner har vi saa tit haft. Vi har ikke med Hensyn til disse Spørgsmaal forandret Opfattelse af det principielle i selve Sagen. Men en Administration af Loven, som kan borttage Grundlaget for den Kritik, som bygger paa, at der tjenes store Beløb, uden at der udføres et Arbejde, kan vi kun se paa med Velvilje, naar i øvrigt Valutaadministrationen ikke besværliggøres paa en saadan Maade, at Valutaattesterne bliver udnyttet i mindre Grad, idet vi jo sikkert alle maa være interesserede i, at de bliver udnyttet.

Christmas Møller: Det Spørgsmaal, der foreligger til Behandling her i det høje Ting, er for saa vidt et meget bundet Spørgsmaal, nemlig om de Foranstaltninger, Regeringen agter at træffe mod Avance for Overdragelse af Importtilladelser. Men de ærede Ordførere, der har talt, har, inden de har udtalt sig om dette Spørgsmaal, gjort et Par almindelige Betragtninger gældende angaaende Valutaloven og hele Importreguleringsystemet. Jeg skal ikke følge dem langt med Hensyn til dette og skal kun sige, at det ikke kan være nogen ubekendt i det høje Ting, hvorledes mit Partis Stilling har været til Importreguleringslovgivningen, hvorledes den har været, lige siden man paabegyndte den i 1932. Men jeg tror ikke, man fra nogen Side vil bestride, at de Forhold, under hvilke vi lever, er helt anderledes, end Forholdene var fra 1932 til 1. September 1939.